

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
 Bolletí informatiu del poble
 de S'Arenal, del terme de
 Lluçmajor, el de Marratxí i
 la part rural del terme de
 Ciutat de Mallorca.
 Edita Associació de Veïnats
 Son Sunyer
 DIRECTOR
 Mateu Joan i Florit
 IMPRIMEIX
 Imprenta Atlante
 DEPOSIT LEGAL
 PM 473-80
 Publicitat i subscripcions
 Camí Canteres 132
 Telefon 265005

73.100 S'ARENAL

BOLLETÍ INFORMATIU N.º 70

1 DE MARÇ DE 1985

PREU 60 PTES.

Sa filla i sa mare. Dues arenaleses.

"Els lladres", tema de la carroça d'aquests alemanys s'arenalers.

Els alemanys s'arenalers, els més divertits de tota la nostra comunitat. A més d'alegres, ells tenen una llarga tradició carnavalesca no interrompuda per una llarga dictadura com la nostra.

Pel dimecres, dia 6 de març, festa de Sant Gleguer, se convoca assemblea general Ordinària pels socis i simpatitzants de la ASSOCIACIÓ DE VEINATS SON SUNYER de S'Arenal als locals del Bar Jamaica a les 20 en segona convocatòria, ja que la primera haurà estat a les 19'30.

Ordre del dia:

Elecció nova junta directiva.

TELE ANTENA

CARRER MARINETA, Nº 7 S'ARENAL

DELEGACIÓ
 DE
 MALLORCA

TOT EN ANTENES DE T.V.
 REPARACIÓ ANTENES I PORTERS AUTOMÀTICS A CO-
 MUNITATS DE PROPIETARIS. ANTENAS F.M. ANTENES ES-
 PECIALS PAR A T.V. COLOR PER A XALETS, VAIXELLS I
 CAMPINGS. ANTENES T.V. PER VEURE T.V. 3 DE
 CATALUNYA "ÚNIQUES" SOM ESPECIALISTES.
 TENIM TOT TIPUS DE SOLUCIONS I PREUS.
 ASSESSORAMENT TÈCNIC PER A COMPENSAR PRE-
 SES A OBRES, PLANELLS I PROJECTES PER A INS-
 PECCIONS OFICIALS.

TELEFON:
 269617

Una simple mascarada

Vicenç Sastre

De carnavals, n'hi ha tantes com places hi ha al món. La plaça pública, que convoca a dir a la gent, és l'escenari, el decorat dels carnavals populars. Hi ha, diria jo, una relació carnal i qualitativa, entre els homes, l'entorn i la història. Les celebracions rituals i llicencioses, els espasmes grossers i ancestrals, la festa pagesa o rural que preveu l'entrada de la "Corema rigorosa", foren un moment històric i populista en el calendari de festes tradicionals. La solemnitat o la repressió l'esportaneïtat o la comercialització, l'oficialisme o l'originalitat, han planejat sobre l'aire dels carnavals segons les èpoques, segons els pobles, segons els règims mentals... Aquests fantasmes o virtuts també es manifesten a nivell personal, a la plaça o en les habitacions més privades. Tanmateix, la ciutat pesa sobre l'ànima de tots els habitants i, al mateix temps és la suma de totes les consciències, la ciutat.

Avui, dins un món consumista, la festa quasi es troba desconnectada de les seves arrels històriques, mítiques i paganes, o agrícoles i espanta-misèria. Tota qüestió religiosa, tradicional o política està en l'oblit popular. Aquí i ara, és una festa oficial-social, com a molt premeditada. La seva definició oscila entre una processó de models i una desfilla més o menys esplendorosa, una simple mascarada.

Carnavals dels rics, i carnavals dels pobres, també en uns dies de tanta vocació integradora.

Carnavals de contradiccions. Festes de tudar, festes d'oblir pareixen omplir un buit cultural difícilment falsejable. La Corema, tanmateix és insolidària, i la Pàquia, un cop al fetge de la concòrdia, i una història discordant, el Nadal.

Carnavals de cada dia. Bogeria fresca i descotada.

Servem-la o inventem-la, com a festa sense castes, "amateur", sense més premis que la seva supervivència, com un regal que reservem al futur.

Ajudar a la completa i definitiva normalització de la llengua i la cultura nacionals de Mallorca ha estat des de sempre un dels objectius prioritaris, a més d'un dels irrenunciables, del nostre partit. La creació de CIUTAT RÀDIO responia a aquest afany. La decisió de destinar una part dels nostres minvats recursos a la creació i a manteniment d'una emissora de ràdio es fonamentava en la voluntat d'aportar a la societat mallorquina una eina que contribuís, encara que fos de manera marginal, a la normalització del català en

Les ones lliures han estat tancades

Darrer adéu de Ciutat Ràdio

l'àmbit dels mitjans de comunicació, dels quals, per desgràcia, n'és quasi totalment absent. En cap cas volíem utilitzar l'emissora com a eina partidista. Els qui hagin escoltat assíduament la programació sabran que no mentim.

Creant CIUTAT RÀDIO érem coherents amb una línia d'actuació que al nivell parlamentari s'havia concretat en la presentació

de moltes nocions i de Proposicions No de Llei orientades a dotar a la nostra Comunitat Autònoma d'uns mitjans de comunicació de titularitat pública, sota el control del Parlament i al servei del recobriment de la llengua i la cultura del país.

A més a més, també preteníem que CIUTAT RÀDIO donàs l'oportunitat d'expressar-se a aquells

col·lectius que, al marge de la seva major o menor representativitat, són portaveus de legítims estats d'opinió i de propostes ideològiques que mereixen esser divulgades. Pensàvem que era una mera d'ajudar a enfortir els col·lectius que amb la seva existència i actuació contribueixen a fer que la societat sigui més creativa, més dinàmica i més plural. I per tant, més lliure. Prop de setanta persones, representant a quasi una dotzena d'entitats, han trobat a CIUTAT RÀDIO un canal obert que els ha permès expressar la seva visió de les coses. Certament, qui volgués desqualificar a CIUTAT RÀDIO com a emissora lliure pel fet d'estar ubicada als locals del PSM, falsejaria sectàriament la naturalesa d'una ràdio que va néixer exclusivament amb un doble objectiu: ajudar a normalitzar l'ús del català en l'àmbit radiofònic i donar la possibilitat d'expressar-se a aquells grups que freqüentment no ho podem fer des dels mitjans informatius convencionals.

El delegat del Govern ha justificat l'ordre de tancament de l'emissora al·legant que ens trobam en un Estat de Dret en el que és obligat complir la llei. D'acord, en podem parlar d'aquest Estat de Dret. Un Estat que es fonamenta en una Constitució que obliga a la protecció de les diverses llengües del seu territori i, al nivell de les Balears, també en un Estatut d'Autonomia que declara que la normalització del català és una deure dels poders públics.

Com pensa complir l'Estat central que representa el senyor Martín Plascencia amb els seus deures constitucionals envers la

nostra llengua? Tal vegada col·locant alguns rètols anecdòtics i subalterns en català a les oficines públiques i a les carreteres? Quanta generositat!

Després d'uns quants anys de vigència d'aquest Estat de Dret tenim la suficient informació com per poder saber que l'actitud més positiva que podem esperar del poder central envers la situació i sort futura del català és la indiferència. L'actual Estat o bé agradeix descaradament la nostra llengua o bé n'ignora olímpicament la seva problemàtica. El deure constitucional de protegir-la sembla haver-se esborrat de la memòria del poder central. En canvi, se'n recorden de les possibilitats repressives de les lleis per a poder tancar CIUTAT RÀDIO. Conclusió: l'Estat de Dret no funciona a l'hora de protegir la llengua catalana i, contràriament, és ben eficient quan arriba el moment d'avortar iniciatives civils encaminades a normalitzar

la llengua catalana. Tal vegada no ha pensar el delegat del Govern que el que feia CIUTAT RÀDIO en el terreny lingüístic era realitzar una tasca que és un deure del poder central i autonòmic i que ambdós incompleixen? Plantejades així les coses, qui va contra la llei? CIUTAT RÀDIO creu que complia un mandat constitucional i estatutari perquè estava al servei de dues tasques —la normalització de la llengua i l'expressió de la pluralitat social— que les lleis vigents encomanen.

Per tant, per damunt de les interpretacions repressives de les lleis que fa el delegat del Govern, creim que el nostre deure és intentar novament el compliment d'un deure que diàriament és oblidat per aquells que estan més obligats a complir-lo.

Per tot això, CIUTAT RÀDIO vol transmetre un breu missatge a tots aquells que fins fa uns pocs dies eren els seus oients: FINS PREST!

Col·lectiu de Ràdio Mediterrània que treballà durant un parell de mesos de cara a la normalització de la nostra llengua en una resta de carrers d'ies a Canmabís.

TELEFONS UTILS A S'ARENAL

A LA PART DE CIUTAT

Ajuntament 227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00. 227643-227644
Bombers 281250-290017
Residència de l'assegurança social 289100
Creu roja de Ca'n Pastilla 264040
Policia Nacional 091
Policia Municipal . . . 092
Policia Municipal de S'Arenal 267654
La Porciúncula 260002
Tele-Taxi 401414

A LA PART DE LLUCMAJOR

Ajuntament 660050
Oficina de S'Arenal 264071
Bombers 660756
Policia Municipal 661767
Guardia Civil . . . 264121
Ràdio Taxi 263080
Parròquia 263265
Aigua Potable a Domicili 261426
Associació de Veïnats 265005
Grues Sampol . . . 264193
Servici Municipal d'algues Sogesur 262477

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom _____
Carrer _____
Població _____ Tel. _____

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 720 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc _____ Suc. _____

Compte n.º _____ Titular _____

☐ Comptat _____ Firma _____

Ompliu aquesta targa i enviau-la al Camí Canteres, 132, s'Arenal.

Festa de Carnaval a la Discoteca Cannabís aquests darrers dies, organitzada per Ràdio Mediterrània, que també ha estat tancada per aquest enemic de la nostra llengua que és el delegat del Govern, Carlos Martín Plascencia. Aquesta gent, fa la seva legalitat i no dona permís a cap emissora en mallorquí. A les poques emissores lliures en la nostra llengua que teníem els darrers mesos, les han tancades. I no els cau la cara de vergonya als militats del PSOE mallorquí!

CARTES

Solidaritat amb les ràdios lliures

Sr. Director:

Els sotassignants, ensenants i personal no docent de l'Institut de Formació Professional d'Inca volem manifestar la nostra solidaritat amb Ciutat Ràdio i Ràdio Activitat i la nostra absoluta repulsa pel tancament d'aquestes emissores lliures ordenades del "Gobierno Civil" de Ciutat de Mallorca.

Pensem que fer voleiar l'excusa d'acomplir la lega-

litat vigent no pot ocultar el fet de constituir un atac frontal a un aspecte de la normalització de la nostra llengua i cultura i a la llibertat d'expressió en general.

Segur que s'haguessin pogut trobar fórmules més adients per a la pervivència d'unes ràdios que havien donat veu a entitats com associacions de veïns, grups d'escoltisme, Justícia i Pau, Cene i un llarg etcètera. En lloc d'això, com ja fa massa temps que tenim avesat, s'ha optat per l'"ordenó y mandó" i per l'amenaça a Rà-

dio Mediterrània, i Voltor, S.A. l'entitat que vol ver possible l'arribada de TV3 de Catalunya a les nostres Illes, objectiu vital en el llarg camí cap a la plena reconstrucció de la nostra cultura nacional.

Pensem que si el govern de la metròpoli no ha tengut esma de catalitzar les emissores de ràdio de titularitat estatal a les Illes Balears i Pitiüses, com a mínim hauria de respectar les iniciatives d'altres col·lectius en aquest sentit.

Sebastià Vidal i
15 firmes mes.

Carnaval a S'Arenal

Primer premi de carroçes del Carnaval de S'Arenal. Una de les escoles públiques del terme de Lluçmajor.

Negres a balquena. Són els pares de l'Escola Pública de S'Arenal-Ciutat.

Aquesta carroça va guanyar el segon premi.

Tercer premi de carroçes.

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES
CADA DIA

I AL VESPRE
MUSICA DE PIANO
S'Arenal de Mallorca.

Un sol
fi:
Mallorca.

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

MUSIC BAR BRASILIA

Banquets de batetjos, noces, primeres comunions, festes socials...
Cada vespre, música d'orgue a càrrec d'en Ximo.
Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnearis 1 i 2 de Ca'n Pastilla.
Telefons 260119 - 264563.

Carnaval a S'Arenal

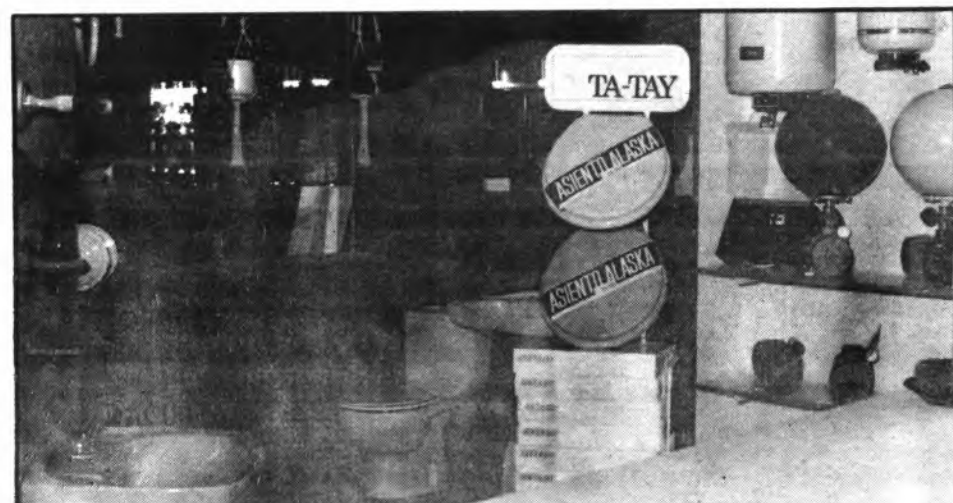
El jurat qualificador del Carnaval s'arenaler estava compost per destacades personalitats de la nostra societat.

Carroça de Ca Ses Monges de S'Arenal. Una bella estampa marinera.

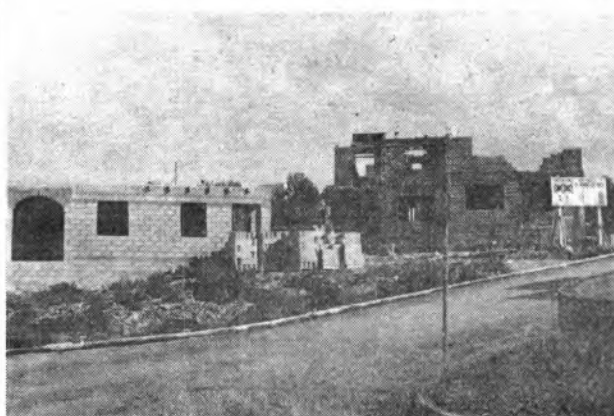

Els de Tele Antena. Aquest dia feien festa. Els altres dies, posen antenes especials per veure la TV3 de Catalunya.

Instal·lacions Sanitàries Calefacció. Energina Solar Gas i Goteig.
FONTANERIA MULET & MORRO
 Exposició i Venta: Carrer Formentera, 5. Tel. 262620. S'Arenal de Mallorca.

CONSTRUCCIONS RAPEORSA, S.A.

CONSTRUCCIONS EN
 GENERAL GUIXAIES,
 LLANTARNERS,
 ELECTRICISTES
 EDIFICAM XALETES I
 APARTAMENTS PER A
 VENDRE
 FACILITATS FINS A
 12 ANYS
 TELS, 269329 - 267976

PARTICULAR:
 269540 — 268593

Carnaval a S'Arenal

Els socis del Club Nautic de S'Arenal celebraren els darrers dies amb una festa que fou sonada. Sopar, ball... El Club Nautic aglutina la flor i nata de la societat s'arenalera.

Aquests punkies plens de cadenes, també són socis del Club Nautic S'Arenal. Més desfressats no poden anar.

Els joves del Club Nautic.

S'Aranjassa

A S'Aranjassa se desfressaren i representaren comedietes curtes els nins i nies de l'escola pública.

Així es vestiren els petits de S'Aranjassa l'horabaixa del dijous jaigé.

A Son Ferrish, festa de fresses a benefici de la lluita contra el càncer. Banderes espanyoles i senyores a la presidència, com en els millors temps.

ELECTRÓNICA EL GAUCHO
 INSTAL·LACIÓ D'ANTENES TV3 DE
 C/ ALBA, 2 TEL. 26 3423
 DE MALLORCA

JOIERIA RELLOTGERIA
RIU CHISUN
 Centre
 Tel. 269815

Florir a S'ARENAL DE MALLORCA
 Tel. 26 008
 BANA al, 19

S'Arenal: Els topònoms poden ser rendables

A la sortida de S'Aranjassa hi ha l'únic rètol de S'Arenal escrit així com pertoca

La manca de patriotisme es manifesta en la no estimació de la pròpia llengua i de la pròpia terra.

El patriota aprecia el valor de la pròpia parla perquè la coneix, a més la defensa de la mateixa manera que defensa el propi territori. Per desgràcia, la gent de les Balears durant

aquestes darreres dècades ha estat mancada de patriotisme, això degut a la inconsciència i sobretot a la ignorància.

Us en posaré un exemple:

Quan es van retolar les carreteres de les Balears no va protestar ningú per l'amputació de l'article tí-

pic de la toponímia en llengua catalana: Sa Cabaneta, Sa Marina, Sa Marjal, Es Rafal, La Mola, Es Molinar, S'Indioteria, La Vall, S'Esgleietta, etc.

Així quan va aparèixer el rètol "Arenal", sense article, els mallorquins no es van preocupar i segurament ni s'hi van fixar.

Més endavant, quan aquesta platja es va anar explotant de cara al turista es va intentar una racionalització i hi va a haver un canvi de noms i la platja de S'Arenal es va convertir en Playa de Palma, així, en castellà, que es va dividir en balnearis 1, 2, 3, 4... etc. D'aquesta manera la gent es podia orientar millor. Amb aquest sistema també s'haurien pogut conservar els noms de lloc com racó de Ca'n Ripoll, Ses Fontanelles, Es Prat, canal de Sant Jordi, La Ribera, Son Rigo, Ca'n Caragol, Ses Cadenes, Torrent des jueus, etc., però això era demostrar que els mallorquins són mallorquins i no interessava, s'havia de trobar uns noms neutres que no posessin en perill els doblers a guanyar.

La passa de la castellatització a l'estrangerització va ser ràpida i per això, ara, la platja de S'Arenal és visualment una Babel despersonalitzada, un desavell lingüístic. Aquests darrers anys ha aparegut una plaça amb un edifici molt "Spanish" que recorda l'arquitectura de Califòrnia dels anys vint, es diu "Riu centre" (Que us semblaria anomenar la plaça major per "Major plaça"? el nom és, lingüísticament parlant, molt ambigu.

Aquesta despersonalització ajuda a crear un vàcuum humà. El contacte entre la gent és molt difícil. S'Arenal s'ha convertit en un lloc per satisfer els sentits físics, hi trobareu arena, sol, aigua, begudes alcohòliques a bon preu... etc. No hi aneu si cerqueu l'estímul intel·lectual, o l'alegria que dona la descoberta d'una obra d'art, o la creació de qualsevol cosa motivada per la generositat o per l'enginy o pel geni.

Quin remei es podria trobar a questa llenca de costa mallorquina que per

mi és una visió de l'esperit del profit i el guany?

Crec que si els mallorquins haguessin protestat per l'amputació de l'article: S'Arenal i no Arenal, aquesta protesta hauria significat una consciència que no hauria permès una sèrie de conseqüències i ara tindríem un troç de la nostra terra que podria mostrar uns valors humans més dignes.

No crec que els menorquins siguin per natura més patriotes que els mallorquins, però un nivell de vida alt i una economia vària no ha fet del turisme una necessitat urgent, per això, a hores d'ara ens trobam amb una Menorca amb una forma personalitat que fa que cada vegada sigui visitada per un turisme exclusiu i ric. Tots els

pobles de Menorca, llevat de Ferreries, han canviat el nom a l'original català, d'aquesta manera Ciutadella és ara Ciutadella.

Jo crec que és una mesura econòmica intel·ligentíssima, exigeix al qui arriba a comprendre amb el cap i el cervell (hi ha turistes que també en tenen) que la nostra realitat no és "Spanish" sino menorquina. El turista que vol "Spanish" que vai a Spain. El turista que vol, a més del plaer dels sentits l'estímul intel·lectual, que vengui a Menorca, a descobrir una illa única i diferent.

Conservar un article toponímic, de vegades pot ser un bon negoci.

RAMON CAVALLER
Surbrunnsgatan, 10
11421 Stockholm.
Tel.: 159677

LA MILLOR SALA DE JOCS DE S'ARENAL

A GALERIES CUPIDO DAVANT EL BALNEARI 4 S'ARENAL DE MALLORCA

GIMNAS CHONG-MA II,

SANT MARINO, 6

TEL. 267994

COLL D'EN

REBASSA

El plaer de prendre una copa
PUB SUEPINS
Obert de 5 a 3.
Carrer d'Andorra, 10
SON FERRIOL

Televisió i ràdio

Què passa amb TVE del senyor Calviño?

Avegades, i avegades massa sovint, passen coses estranyes, coses que, almenys a primera vista, no tenen cap explicació lògica. Sembla com si nom es proposés de fer les coses de la pitjor manera possible perquè, donada la professionalitat del que les ordena, no es pot creure, de cap de les maneres, que es tracti d'un error, i encara menys quan aquest diem-ne error, es propaga un dia i un altre dia.

Josep M. Palau i Camps

La cosa —vull dir la cosa que em proposo explicar— és recent, jo l'he pogut observar els dos darrers diumenges, exactament els dies 6 i 13 d'aquest mes, de gener de l'any de gràcia —o desgràcia, no ho sé— de 1985.

Un dels meus entreteniments, els matins de diumenge i tot esperant l'hora de dinar, és —pot-se ara hauré de dir era— connectar el meu televisor amb la segona cadena de la TVE. M'entretenia, fins que el dinar era a la taula, contemplat un programa que es titula "Miramar Esportiu" mentre, per la primera cadena, en donaven un altre de similar titulat "Tiempo i Marca" i és que, posat a escollir, sempre m'interessa més sentir les coses en la meua pròpia llengua.

El passat dia 6 de

gener em vaig disposar, com cada diumenge, a entretenir-me amb el "Miramar Esportiu" i vaig connectar l'aparell. Ja era hora, potser, d'haver-se acabat, o d'estar per acabar, la santa missa en català i pensava, pobre de mi, que m'entretindria una estona contemplat coses d'esport que avegades m'interessen i altres vegades no però que, tot, prenent l'aperitiu, m'entretenen. Doncs bé, al connectar l'aparell em va sortir a la pantalla, amb la consegüent sorpresa, la carta d'ajustament que al peu enlloc de "Barcelona", com solia posar sempre, posava "TV2". De tot d'una vaig pensar que, com que s'havien produït unes nevades d'aquelles que només n'entren vuit en una dotzena, hi havia alguna averia a Sant Cugat. Vaig esperar, potser una hora, i la cosa continuava igual fins que, cap

allà la una i mitja va començar un programa en castellà. L'averia devia ser a Sant Cugat, vaig pensar ingenu com soc. I no hi vaig pensar més... fins al diumenge següent.

El dia 13 vaig repetir l'operació... i igual que el diumenge anterior, em va sortir la mateixa carta d'ajustament, vaig esperar més d'una hora i mitja i, després, va començar el programa en castellà.

Jo ja sé que, diàriament, quan comença la TVE de Mallorca, que dura cosa d'una horeta, no es pot veure Barcelona, tanquen l'aixeta... i prou. I si un vol veure televisió en català cal que esperi les 16.45 de la tarda, llavors, i fins les set, la cosa és factible.

La programació TVE de Mallorca, a més, es veu per qualsevol dels dos canals i, amb això, ja t'obliguen a no poder triar. Per què, pregunto jo, no se'ns dona la possibilitat de triar entre Barcelona i Mallorca: una per un canal i l'altra per l'altra?

Però és que ara, des de fa una quinzena de dies, passa el mateix els diumenges al matí, amb l'única diferència que no hi ha cap més opció que veure la televisió en castellà car pel segon canal només es pot veure la carta d'ajustament fins que no comença l'emissió en castellà. Tan difícil és

donar pel segon canal, com abans feien, la programació de Sant Cugat? O, potser és que ara no és factible el que ho era fa quinze dies...

I ja em començo a tornar malpensat... Potser si que, des que parlem de veure TV3, el senyor Calviño s'ha enfadat i no ens vol donar cap més opció. Deu pensar que, si volem veure la TV3 ja en tenim prou, que amb una cadena que parli en català potser ja n'hi ha massa i tot, i ens tanca l'aixeta de la TVE a Barcelona.

Nosaltre, el que voldriem, és que hom pogués triar, i en català, el programa que més li abellís, però pel que sem-

bla, no pensen donar-nos aquesta opció de tria.

Diu la Constitució que els espanyols tenim el dret de rebre informació... és clar que la Constitució no diu en quina llengua, però si teniu els diners suficients per a

comprar-vos una antena parabòlica potser, fins i tot, podreu veure la televisió en rus. Aventatges de tenir doblers!

N'hi ha, n'estic segur, a qui aquesta situació farà feliços... pensin, però, que el "calvinisme" és una heretgia.

Així de ple estava el Bar Brassília de S'Arenal el dia de l'empat del Barça amb el Madrid. Ho hauria d'haver vist en Gilet, conseller de Cultura del Govern mallorquí.

Benidorm vol la TV3

A iniciativa d'una associació de comerciants i empresaris de Benidorm, com també de la nombrosa colònia de residents del Principat que hi viu, s'ha demanat de l'Ajuntament de la ciutat de la Marina la instal·lació d'una antena receptora de la Televisió de Catalunya, TV3. La instal·lació d'aquest repetidor aniria a càrrec de cases d'electrodomèstics i instal·ladors de televisió, i tot plegat podria estar enllestit dins de poques setmanes.

DIJOURS, 28

14.15 Començament d'emissió.
14.17 Pobles de Catalunya. Darnius.
14.30 Telenotícies.
15.15 Carson i Carson, advocats. Capítol 51. «Els pecats dels fills». Godfrey acomiada John Kendall quan sap que l'han acusat d'actes que atempten contra la moral.
16.10 Aula visual. Experiències. Taller d'imatge. Agenda.
19.15 Començament d'emissió.
19.17 Avanç informatiu.
19.20 Fes Flash. Realitzador: Ricard Reguant. Conductors: Raquel Capdet i Joan Guasch. Musical: El Hombre de Pekin. Concurs.
20.30 Telenotícies.
21.00 Digui, digui...
21.15 A tot esport.
22.15 Bergerac. Cinquè capítol. Maragat Sempleman, ex-funcionària de l'Estat, és descoberta passant informació secreta a les autoritats soviètiques i s'escapa a Moscou per Weymouth i Jersey. Bergerac, avisat de la seva presència a l'illa i amb l'ajut d'un MI6, intenta trobar-la. Quan els soviètics s'adonen que Sempleman és un perill per als serveis de seguretat, envien un agent de la KGB per matar-la.
23.15 Fi d'emissió.

DIVENDRES, 1

14.15 Començament d'emissió.
14.17 Pobles de Catalunya. La Morera de Montsant.
14.30 Telenotícies.
15.15 Carson i Carson, advocats. Capítol 52. «Un perfecte cavaller».
16.10 Aula visual. Experiències. Taller d'imatge. Agenda.
19.15 Començament d'emissió.
19.17 Avanç informatiu.
19.20 Fes Flash.
20.30 Telenotícies.
21.00 30 minuts. Direcció i conducció: Joan Salvat. Realitzador: Joan Ubeda.
21.30 Galeria oberta. Trossos. Agenda cultural. Dossier. Cicle de mim: Theatre de la Mie de Pain. Un teatre burlesc: del riure franc a la irrisió. «El riure és una emoció espontània i alliberadora; és també dins la tradició del teatre popular una arma contra la pompa i les falses cares». Dins aquest esperit, el teatre de la Mie de Pain explora els recursos del gag i de la paròdia. Si la caricatura designa el drama tant com suscita el riure, és possible traduir els cossos deformats dels conflictes dramàtics i el riure crític és una de les vies de recerca actual del teatre d'aquest grup.
23.30 Fi d'emissió.

DISSABTE, 2

18.15 Començament d'emissió.
18.15 Avanç informatiu.
18.20 Maya.
18.45 Telefilm.
20.30 Telenotícies. Recull de l'actualitat diària. Directora: Ester Fernández. Realitzador: Antoni Matas. Conductors: Àngels Barceló i Lluís Diemaró, Imma Pedemonte (esports), Alfred Rodríguez-Picó (temps).
21.00 Tres i l'astròleg. Direcció i conducció: Josep M. Bachs. Realitzador: Xavier Berraondo. Convidat: Luis del Olmo.
22.30 El vaixell espia. «Caistor tocat i enfonsat». Primer capítol. Martin Taylor, la seva promesa, Suzy, i Tom Silvers recullen diners per investigar què va passar amb el Caistor. Al servei d'informació britànic de Whitehall no li agraden els «detectius» improvisats i Evans, un membre del servei secret, és l'encarregat de desacreditar l'expedició.
23.30 Fi d'emissió.

DIUMENGE, 3

18.00 Començament d'emissió.
18.02 Avanç informatiu.
18.05 Dibuxos animats. «Hola, Sandy-bell».
18.30 Digui, digui...Concurs.
19.00 7 x III. Avançament de programació. Realització: Antoni Garriga.
19.30 Estoc de pop. Direcció: Elena Posa. Realitzador: Manel Huerga. Conducció de l'agenda: Àngels Bromsoms. Loquillo i Los Trogloditas; Àngels Margarit, dansa contemporània. Agenda.
20.30 Telenotícies.
21.00 Curar-se en salut. Direcció i conducció: doctor Josep del Hoyo. Realitzador: Albert Estival. «La depressió».
21.30 Dallas. «Beneficis complementaris». Sue Ellen i Afton rivalitzen pels favors del propietari d'una refinaria en què Cliff i J.R. han posat els ulls. Ellie es defensa quan J.R. li pregunta què significa Frank Crutcher per ella. Després, Ellie parla amb Frank Crutcher perquè creu que van massa de pressa.
22.30 Gol a gol esports. Director: Jaume Massó. Realització: Àngel Leiró. Conductors: Eduard Berraondo i Eduard Boet.
23.30 Fi d'emissió.

Cada paraula és un món

Carnaval

Diccionari de Joan Más

SINONIMS:

Carnestoltes (de llatí "carnes toltas", "carns llevades"). Es darrers dies.

LOCUCIONS I FRASES FETES:

Anar fet un carnestoltes (vestit de mal gust). Esser un carnestoltes (un poca-solta).

Parèixer un disfressat (anar vestit d'una manera ridícula). Ball de màscares, de disfresses, o simplement "mascara-da". "Voleu mascarettes?" (frase amb la qual els disfressats demanaven permís per a entrar a fer bullícia en una casa). Llevar-se la careta (manifestar els veritables sentiments o intencions).

DITES:

Carnestoltes dona voltes (cada any canvien els dies).

De tard o de primer, Carnestoltes pel febrer.

De Nadal a Carnestoltes, set setmanes desimboltes. (MANRESA)

A Carnestoltes, totes les bèsties van soltes.

Les bogeries de Carnestoltes, per Tots Sants surten a llum (als nou mesos).

Ballades de Carnaval, batiades per Tots Sants.

INFORMACIÓ:

Pel Carnaval es manifesten, d'una manera barrejada i confusa, costums i festes molt antics, propis de diferents estadis de la civilització, alguns dels quals, havent estat bandejats pel cristianisme, trobaren en aquest període de l'any pos-

sibilitats de manifestar-se: l'ús de la màscara que oculta el rostre, l'encesa de fogueres, la llicència sexual (probablement relacionada amb algun ritu de la fecunditat de la terra), l'enterrament del carnestoltes, etc. Hom pot considerar el Carnaval com a successor de les aturnals romanes i de totes les celebracions de l'advaniment de la primavera (ALEGRET I SANDROMA)

En sentit lat, s'inicia el dijous gras, llarder o "jarder", bé que al País Valencià i a les Balears ja comença el dia de Sant Antoni abat. Al segle XVI ja era generalitzat entre la noblesa catalana el ball de màscares o de disfresses, que durant el XVIII s'entengué també entre les classes populars. (—) A Ciutat de Mallorca hom celebrava balls a Llotja el segle XIX, i posteriorment a les societats recreatives dels diferents estaments socials. També celebraven la rua, que sortia del moll i arribava fins a la Rambla. El 1939, amb la prohibició oficial del Carnaval a l'estat espanyol, aquestes celebracions restaren limitades a l'àmbit privat i a l'ús de carotes portades exclusivament per infants, amb tendència a desaparèixer. (G. LLOMPART)

L'any 1922, a causa dels conflictes entre els sindicats de Barcelona, el govern prohibí les festes de Carnaval. Tots els diaris mallorquins, tret del "Correo de Mallorca", publicaren una nota con-

junta que reflectia el criteri liberal-conservador-weylerista: "Estas disposiciones, que nos parecen bien aplicadas en las grandes capitales, donde valiéndose del disfraz pueden cometerse actos delictivos, las consideramos absurdas para nuestra pacífica y morigerada capital, donde el Carnaval era una nota verdaderamente típica y que ofrecía a los forasteros la sensación de la más absoluta seguridad personal, de la bondad de los habitantes y de la decencia de sus costumbres". (Lluís FABREGAS)

PENSAMENTS:

La disfressa i la facècia de Carnaval no es conceben sense la quotidiana disfressa i la quotidiana facècia que ens imposa la civilització. (SAGARRA)

El Carnaval desaparegué quan la guerra civil i l'estraperlo, originat primer per la fam i mantingut després pel dirigisme, imposaren l'establiment de formes de moral superficials. (JOSEP PLA)

El Carnaval està relacionat amb la psicoanàlisi, amb l'espontaneïtat instintiva de l'animal humà. Apareix l'home assassinat que tots portem dins —l'assassinat per l'educació, la cultura i la insinueritat. (JOSEP PLA)

Els balls que es donen a Palma són tan prudents i lluny de pecat, que així que arriba el Carnaval, el pare que tingui fills els hauria d'agafar i portar-los-hi a la força, perquè veïessin, de petits, que el que diuen perversió és un cau de bons costums, i com que els bons costums avorreixen les criatures, no tornessin dels balls i quedessin escarmentats de virtut per a tota la vida. (S. RUSINOL, 1922). Llegiu "El ball de La Protectora", a "L'lla de la calma"

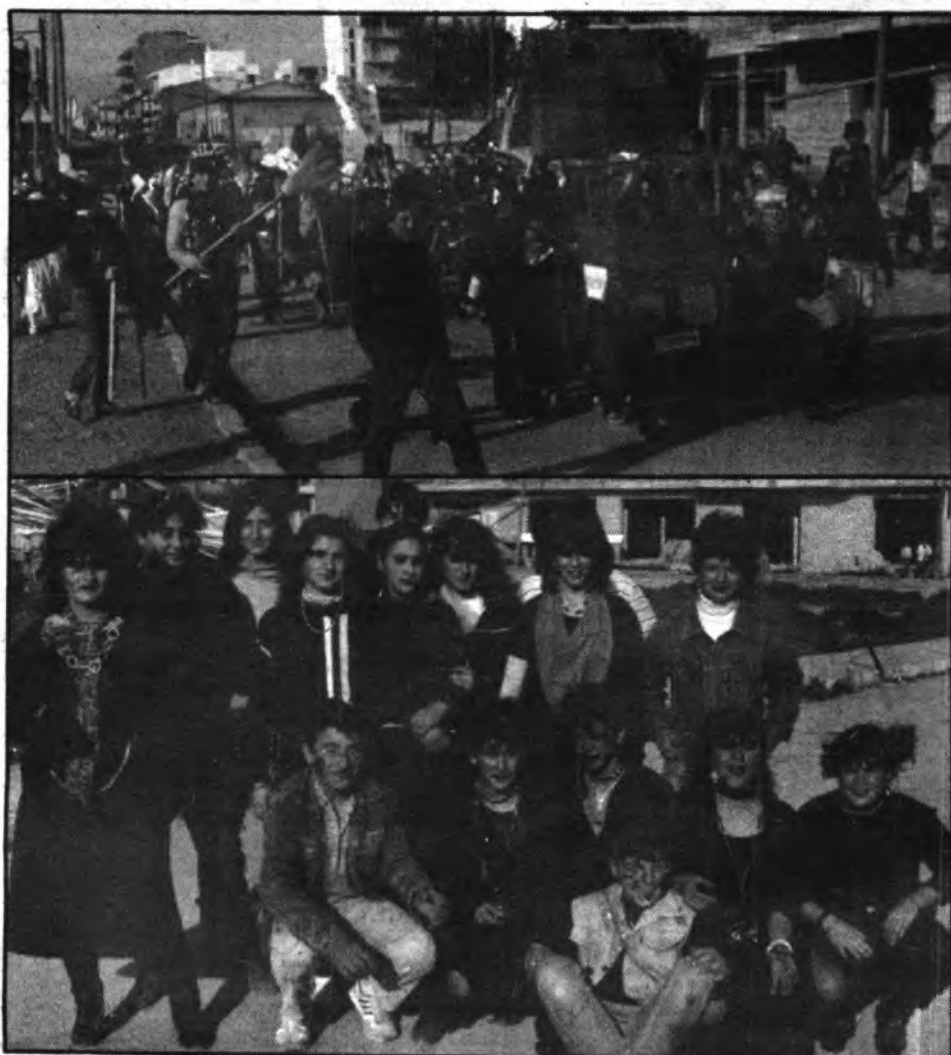
¿Qui diu que en temps de Franco no hi havia Carnaval? ¿I aquelles guerres blanques com un glop de llet, plenes de galons i fletxes que usaven els funcionaris del "Movimiento"...? (Dr. SCOPIUS)

IMATGES:

Temps de poder de Sa Majestat Carnestoltes, rei dels tarambanes, poca-soltes, tanoques i tocacampans. (PI DE CABANYES)

No sé què pagaria per no veure a les primeres hores de la matinada aquelles noies que passen pels carrers amb el rímel dissolt, amb una pell de conill arrapada a la nuca i amb quatre paperets enganxats als cabells, que no se sap bé si són quatre gotes de bilis o quatre gotes de felicitat. (SAGARRA, 1935)

INTERESA: Màscara. Disfressa. Quaresma. Rua. Ball.

Na Raquel de Son Ferriol:
una de les fresses
mes garrides que hem
vist aquests darrers
dies a la nostra comarca.

Els alumnes de l'escola Pública
de Son Ferriol
feren la seva Rua pels
carrers sense asfaltar i plens
de bassots del poble.

Sa puta petaca (continuació)

Que el veis a s'home penjat? Era per ses nits clares, d'estrelles, quan es padrins contaven s'història de s'home penjat a sa lluna. Què ho veis? Idò, aque home va robar un feix de sarments i els va amagar. I quan l'agafaren per veure si havia estat ell, va dir: que quedi penjat a sa lluna si l'he robat! I el Bon Jesús el va deixar penjat per sempre de sa lluna. Així que ja ho sabeu; no n'heu de dir, de mentides! I ses dones, sempre se peguen d'aquesta manera? Només quan juguen a s'escambrí. Que hi

ha mosques? Idò, brotets! I si N'Antònia Selletera no va viva, qualque dia rebrà. De Na Maria? De qui ha d'esser! Ses dones enrevolten sa taula camilla i de tant en quant, En Joan hi duu una palada de caliu. Penjats a sa paret, una collecció d'avions; des d'un Rohrbach RO-VIII "Roland" de s'any vint-i-set, fins a un DC-8 des seixanta-i-tres. Sa camilla està a un racó, just devora es contador d'electricitat, que hi ha mosques?, a s'altre, damunt una taula, han col.locat sa canastra de Nadal. Idò, brotets! Què em

sents? Brotets! Sa canastra està plena de conserves i botelles de xampanya, barres de torró, un pernil. Tot això cobert per un paper de "celofan" grog amb dues notes aferrades. Val: una coca de "Panaderia Riutort". Val: dues llonganisses de Germanes Pou. Se sorteja en combinació amb ses tres darreres xifres des cupó pro-cegos de dia vint-i-quatre. Què putes! A on s'ha vist això de posar-me un as, i jo no duc res! Té dic que qualque dia rebrà, N'Antònia. Hi ha una llegenda que diu que per molt prest que

t'aixequis, en Mateo de Son Cardaix ja s'ha aixecat primer que tu; però això pot no esser ver. Com tampoc és ver que les hi diguin a es nins que si no fan bonda vendrà En Cocarroi i des s'en durà. Sa casa d'en Mateu de Son Cardaix és sa segona que se va fer a Son Serra; sa primera es a d'en Joan des pinar, però ara deixa'l anar. Quan compraren es solar llogaren vuit homes per fer sa casa i unes dones, que les hi costaren quaranta duros, per fer tendes on poder dormir ets homes. Mos ho va dir sa seva dona. Ella els hi feia es menjar, Arròs? Ah! I no sé qui, anava cada parell de dies a cercar un barral d'aigua a sa possessió. Llavors mos va dir que venia un carro de Petra amb una bota, i quan era a sa possessió l'omplia a es safareig. Aquesta aigua era per fer s'obra. Es camí vell de Son Serra comença un poc abans des safareig i arriba, travessant conradis i garriga, fins a sa casa de l'amo Antoni, veinada de sa de Na Maria, sa garri-guera. L'amo Antoni Corpet? Ara no estic segur. L'amo Antoni va excavar es cementiri fenici de Son Reial, fa davers quinze anys. I com va esser això, l'amo Antoni? Mos acompanyava es vicari i erem vuit homes, eh? però anavem a jornal. I què trobareu? Res. Pardaleries. Qualque moneda, d'això antiga, qualque tros de test i també, qualque os. I que no hi heu estat mai? No. Idò vos agradaria. Hi ha unes tombes fetes de pedra de marès, però que no hi passa una agulla, eh? I dedins, fets a sa mateixa pedra, hi ha com uns bagulets que es vicari mos va dir que eren per enterrar ets infants. L'amo Antoni, Corp? sí, Corp, duu una boina destenyida i fuma Celtes llargs sense filtre. L'amo Antoni Corp té una casa a Santa Margalida i qualque pic va i ve amb sa bicicleta, una bicicleta negra sense quadre. I que no hi trobareu cosa a s'illa des Porros? Sí, però això ja va

esser més tard. Que no hi heu esta mai? Idò, hi ha unes parets que no hi passa una agulla. Una cueradeta d'herbes de sa padrina és bona pes cuçs. També una infusió de trapó de terra. Però, ha d'esser trapó de terra. Una infusió de trapó marí o mollera roquera és bona pes ronyons; arenes, potser també pedres. Això de s'arròs no era sa dona d'En Mateu de Son Cardaix. Bé no ho era? no ho sé. A on menjaven cada dia arròs era a ses pedreres abans des moviment. Noltros li deiem arròs a "la vinagreta". Un poc de ceba i tomàtiga, un poc de seim i d'oli. En temps de pesols, pesols. En temps de faves tendres, faves tendres. I qualque vegada una grapada de caragols. Així menjàvem cada dia fins que va arribar es temps de sa fam, llavors només menjàvem fideus. A un clot fèiem feina En Joan Jardí, En Carles Femenies, En Tomàs Raconer i jo, i a devora, a un altre clot, En Jordi Gall, En Damià de Son Perxa i mon pare. Quan s'acabava es marès a un clot, hi sembraven una figuera, i com que es pagès va posar una guarda de cabres, quan no mos donàvem compte se la menjaven. Noltros varen dir: n'hem de robar una, de cabra. I vatua'l món!, en vaig agafar una i li vaig dir a mon pare, que feia feina a baix: la tir? i mon pare me va dir: tira-la! La vaig tirar i sa cabra va quedar

morta. Llavors mon pare va dir a En Damià de Son Perxa: ves a dir a l'amo que ha caigut una cabra a baix. Digue-li si la vol o no; si és així mos la menjarem noltros. I va anar, i l'amo li digué: dui-me sa frexura i quedau-vos la resta. I així va esser. Un, se'n va anar a es poble a cercar un barral de vi, una altre, a escorxar sa cabra, un altre, a fer foc i posar sa pella. I allà se va fer un dinar de pinyol vermell. Es llibre se titula "Miscelánea de Bonany" i m'ho va deixar en Joan Morey. Què l'has llegit? Idò el te'n pots dur. Es llibre duu una dedicatòria que diu: "A Juan Morey y su madre, con todo afecto" i està escrit per En Sebastià Rubí Carder. Què no saps qui és? Aquest Sebastià Rubí és un tio d'En Toni Cellerer; un germà de sa mare, que se va fer frare, de La Salle, em pens, però ara tenc, per mi que ja està retirat. Què coneixes En Pep de Son Bujosa? Bé, idò En Toni Cellerer és es tercer de quatre germans. A major és sa sogra d'En Pep de Son Bujosa y té dos fills. Sa segona, se va casar, llavors se n'anaren a Ciutat i no sé què putes va passar que se separen, i té un fill i una filla. Es tercera és En Toni, que ja el coneixes, i té una filla. I sa darrera és N'Antònia, que també la coneixes, i té un fill.

MARTINET
SANTANDREU

Amb "Histories per a no anar mai a l'escola"

López Crespi, premi de literatura juvenil

Ignasi Riera

Miquel López Crespi és moltes coses alhora: periodista, dramaturg, poeta, activista i polític solidari. Però allò que em sorprèn i m'entusiasma de López Crespi és la seva voluntat d'intervenció en els debats i en els conflictes que molts contemplen, miops, calculadors, astuts, des de les sagrades torres d'Ivori. Guanyador de múltiples premis literaris, arreu dels Països Catalans, autor d'un grapat de llibres—recordo ara: "A preu Fet", "Autòpsia a la matinada", "La guerra just acaba de començar", "L'illa en calma-funeral de cendres", "Foc i fum", d'entre els primers—, aquest fill de Sa Pobla (nascut l'any 1946) ha entès els preceptes ètics d'un compromís polític sense compensacions. (Hi ha polítics que semblen seduïts pels càrrecs. D'altres, com en Miquel, s'esforcen per ser fidels a uns afanys revolucionaris, tan utòpics com dignes d'un respecte im-

mens).

I ara resulta que aquest escriptor jove i prolífic, hereu també a la seva manera de l'art de dir coses belles, de les escoles literàries mallorquines, mira, fit a fit, l'escola... això sí: amb ulls irònics, com qui revisa els records d'una escola no massa estimada. ¿No massa? ¿No gaire? ¿Qui ho sap! El lector s'adonarà que en Miquel s'estima més els companys de classe que els mestres, els patis que les aules, la possibilitat d'escapolir-se que l'afany de fer deures. I, tanmateix, és ben clar que el llibre esdevé, més enllà de l'escorça crítica, com un homenatge a tants i tants anys de lliçons mal apreses, de convivència intensíssima...

Al llarg del llibre, en efecte, hi ha un seguit d'evocacions infreqüents i de comparacions paradoxals. Com la que hi pot haver entre un col·legi i una selva: "Has d'entrar al col·legi com si fos una selva, gran i perillosa, plena d'animals salvatges i feres fe-

rotges...". O l'evocació del cant de la Sibilla. O la història autobiogràfica del primer dia d'escola. O la descripció dels alumnes que fugen de l'escola per anar a jugar amb les màquines de les guerres galàctiques.

Al llibre hi ha també, però, una altra de les passions de López Crespi: la solidaritat amb els països oprimits. Cosa que el porta a encetar així un conte magnífic:

"Avui hem rebut una carta dels nins de Es Salvador que diu així: No saltres també jugàvem a fer volar els estels fins que arribaren els soldats...".

"Histories per a no anar mai a l'escola" (1) és un llibre fet de textos breus, ben escrits, moralitzants. Amb l'escola al fons. I el transport escolar. I el guix i les pisarres. I els amics. I els mestres...

(1) "Histories per a no anar mai a l'escola", de M. López Crespi. Editorial Laia. Barcelona, 1984.

Chiringuito Portixol

Sipis-calamars-peix fresc-carn a la graella-ensalades-tapes variades-entrepans-pa amb oli...

Depósito Troneras
1.º Molinar

CENTRE DE SERVICIS INFORMATIUS

Contabilitat General
Contabilitat Analítica
Assessoria Jurídica
Assessoria Fiscal
Assegurances
Declaracions de Renta
Carrer Trassimeno, 36. Tel. 268450
S'ARENAL DE MALLORCA

TALLERES MILLAS **SERVICI OFICIAL CITROËN**

EXPOSICIO I VENDA
C/. GUASP, 7. TEL. 260590.
COLL D'EN REBASSA

RADIO POPULAR

LA RÀDIO ENCESA

SOM LA RADIO

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que te informa i entreten. Aquesta és la ràdio que feim a RÀDIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per esoltar i parlar. RÀDIO POPULAR.

COTOPESA

Licors - Conserves - Congelats - Cervesa Especial MAHOU - SIDRA MAI-ONA - Bitter CINZANO

Carrer Llacinto Verdaguer, 15
baixos, telèfon 261260 - S'Arenal de Mallorca

Xafarderies

I parla així; Este año, la Agrupación de Hoteleros de la Playa de Palma, ha puesto un especial interés en la organización del Carnaval de la Playa de Palma, porque pensamos que es muy importante para la Playa de Palma la promoción turística de la zona, especialmente en temporada baja. No olvidemos que la Playa de Palma es la concentración turística más importante de Mallorca y es importante para la Playa de Palma que haya fiestas y actos culturales durante el invierno. También es importante para la Playa de Palma, que nuestros ayuntamientos pongan especial esmero en la seguridad ciudadana de la Playa de Palma y en la infraestructura de nuestra Playa de Palma si queremos continuar siendo la primera concentración turística.

Evidentment, aquest senyor té una provada vocació de "playero", caldria donar-li una oportunitat.

En Guillem de Correus està cansat de fer instàncies a l'Ajuntament de Ciutat demanant que tallin els pins de davant ca seva perquè estan damunt l'acera i no pot passar. Afortunadament, a l'Ajuntament no li fan cas.

Es qui si haviem de llevar d'esmig tot allò que ens fa nosa, ens quedariem tot sols.

En Planes Santmartí de l'Última Hora, a qui consideram un bon amic, i que és arenaler durant l'estiu, escriu en foraster una plana que se diu GENTE i parla així de nosaltres:

No tan cordial invitación ha recibido Mateu Joan i Florit, arenaler de fé, que edita, dirige, escribe, retrata, pagina, confecciona, promociona y vende la revista forana S'Arenal

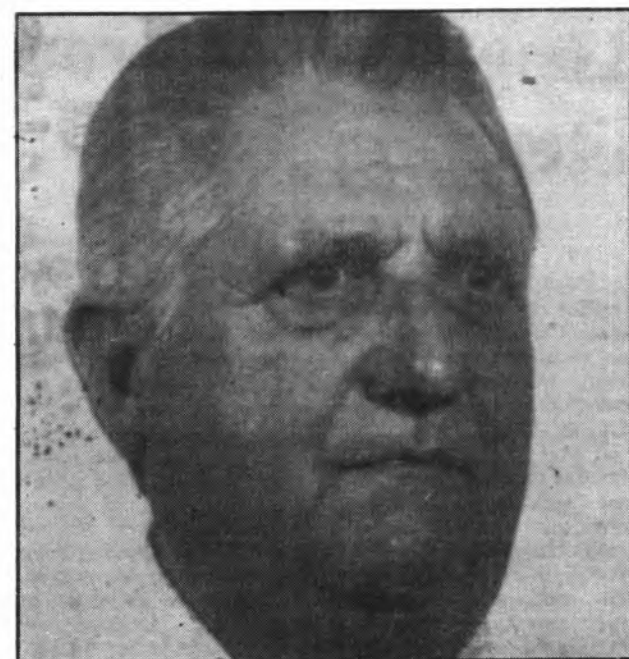
de Mallorca, cuando el Juzgado le ha citado a declarar a causa de una querrela que le ha interpuesto Miquel Contestí, presidente del Mallorca.

El caso es que Contestí también es arenaler, pero ha saltado como un resorte al leer el artículo titulado Visca el Reial Mallorca!, firmado por Es Botxí de Son Cantagrins —que se supone que es el barbudo Mateu— quien asegura que el presidente del Mallorca guanya molts de doblers darrera el futbol. Es Botxí, que ha sido empapelado, agrega que Contestí cobra comisiones y añade que lo encuentra lógico. Se verán las caras en el Juzgado. A este paso, los que escribimos tendremos que limi-

tamos als goigs de la Mare de Deu de Lluc o montar una tienda de campaña en el patio del antiguo Colegio La Salle.

Noltros, hi volem afegir que mai hi va haver ànim d'injuriar ni de calumniar a Miquel Contestí, un dels veinats més prestigiosos de S'Arenal i un dels homes que més han fet pel deport rei a Mallorca.

Amb tota humilitat hem de confessar que, de futbol no hi entenem gaire i que mai haguéssim pensat que l'article des Botxí de Son Cantagrins fos tan ofensiu com l'ha pres En Miquel Contestí, a qui ens disculpam publicament, si publicament varen ofendre.

Aquesta setmana passada, i després de curta malaltia, va morir a Sa Casa Blanca En Miquel Jaume i Frau (Kafalino) Copropietari de l'Hotel Brassilia i pare del president de la Associació de Veïnats Molins de Vent.

Home molt actiu, va jugar a petanca amb el Club Molins de Vent, fins els darrers dies de la seva vida i va contribuir a totes les manifestacions culturals i deportives de la comarca des Pla de Sant Jordi.

El vegen en el Cel.

PRÒXIMA INAUGURACIÓ
JA NO CAL ANAR A CIUTAT PER SES ULLERES

ÒPTICA
S'ARENAL
SA NOSTRA
ÒPTICA

ULLERES NACIONALS I D' IMPORTACIÓ, LENTILLES DE CONTACTE I APARELLS PER A SORDS
CARRER BERLÍN, CANTONADA TRASSIMENO
TEL. 490061
S'ARENAL DE MALLORCA

Carnaval

Tots els indicis fan pensar que aquest carnaval ha estat el més popular des de fa molts anys. No cal haver-hi participat directament per a adonar-se'n. La festa ha mobilitzat gent de tota mena, i arreu del país, i s'han superat, em penso, els àmbits en els quals es movia fins ara la gresca de la disfressa, que eren el privat i l'organitzat oficialment. Tinc la impressió que milers de persones han decidit que no calia l'excusa d'anar a una reunió o de pujar en una carrossa per a disfressar-se. Que el gust de disfressar-se es justificava per ell mateix, i que per tant es podia passejar pel carrer o seure en un bar, vestit del que fos, sense cap escrúpul. No es tractava, com abans, de disfressar-se per *anar* a algun lloc —encara que hi anessin— sinó per *estar-se* disfressat on fos, amb tota naturalitat.

En un restaurant —fora de Barcelona— tenia a la taula del costat tres criatures disfressades... i la mare també. Això no ho havia vist mai. Una mare-pallaso que amb roba llampant i la cara pintada actuava amb els seus fills —“acaba't aquest tall”, “no molestis aquest senyor”— com ho hauria fet un dia qualsevol.

Trobo que és bonic que et sembli bé que la gent faci allò que tu no fas. El carnestoltes és una d'aquelles ocasions que fan de termòmetre de la nostra capacitat de tolerància. Jo no he tingut mai cap tendència a disfressar-me, i no m'imagino participant en un carnaval multitudinari (ja sé que no es pot dir d'aquesta aigua no en beuré) però admiro sincerament la gent que s'hi dedica. Perquè admiro la fe. En el que sigui. I la fe, i l'entusiasme, i la il·lusió que durant uns quants dies de preparació —no tan sols el dia de sortir al carrer— animava tants contemporanis és un valor humà de dimensió social.

Potser aquesta opinió lliga amb un fet que tampoc no es produïa anys enrera: l'augment notable de les colles d'amics, de veïns, de persones que s'han posat d'acord a dur la mateixa disfressa. Colles de caníbals, de mosques, d'elefants, d'homes de les caveres... Això deu respondre a la necessitat de ser, en aquest món, *més d'un*. Si disfressar-se és intentar de ser un altre, disfressar-se en grup hi afegeix un desig de solidaritat, d'enfortiment a través d'una identificació col·lectiva.

Però el més positiu, del carnaval, és que tots els camins siguin bons, que no s'imposi una sola manera de trencar la norma o la rutina (aleshores la substituiríem per una altra), i que també compti l'acudit individual de disfressar-se de “cuina econòmica”, per exemple, de taula parada, de goma d'enganxar... És el triomf de la imaginació.

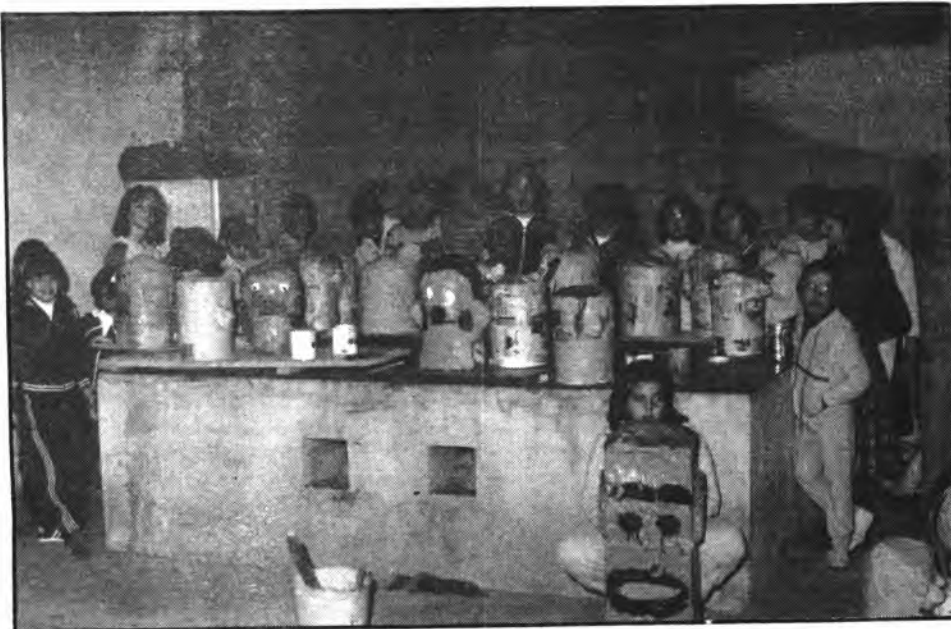
Al capdavant, per carnaval “imaginem la llibertat”, i allò que s'imagina encara té una possibilitat d'existència.

Al xamfrà de casa m'he trobat un camió ornamentat, que devia anar a la rua del Paral·lel. S'havia aturat davant del semàfor, i una noia vestida de dimoni, en veure'm passar, s'aboca i em crida: “Quan et moris et condemnaràs i aniràs a l'infern!”. Jo, divertit, canvio de camí i m'acosto a la carrossa, i crido a la noia: “Ja fa anys que ho sé! No en tens notícies més fresques, de l'infern?” Ella es posa a riure i va per dir-me no sé què, però hi ha verd i el camió arrenca. Que n'és de senzill, ben mirat, fer les coses senzillament. El que passa és que ens falta el costum. Els colors del semàfor i del carnaval tenen una vida molt curta. I torna a regir el codi.

Josep M. Espinàs

Nins i nines de Ca Ses Monges Blaves des Pillari.

Taller de caps grossos al Club d'Esplai des Coll D'En Rabassa.

I que ho són aquests pillariners joves. Tota casta de fresses, una polida i l'altra més. A la fotografia alumnes de l'escola Pública.

Una collera ben bufona: és filla de na Nani.

Dos capellans nous a n'Es Coll D'En Rabassa. De totes maneres, es rector ens va comunicar que no en sabia res.

Futbol Sala

TROFEO "ES FOGUERO"

GRUP A

Hotel Negresco-Vins y Licores	4-2
Es Foguero-Viajes Pelican	10-6
Distribuidora Rotger-Bar Guacamayo	5-5
Radio Taxi-Asc. Aux. de Farmacia	2-8

Es Foguero	10	9	1	0	76	34	19
D. Rotger	10	5	3	1	51	45	13
Hotel Negresco	10	5	1	4	64	45	11
Viajes Pelican	10	4	3	3	65	53	11
Bar Guacamayo	10	4	2	4	60	58	10
Vins y Licores	10	4	1	5	47	61	9
A. Aux. de Farm	10	3	1	6	46	52	7
Radio Taxi	10	0	0	10	24	82	0

GRUP B

Bar Quinramis-S'Aranjasa	8-2
S.A.R.-Bodega Salobrena	3-4
Viajes Sidetours-Jumbo Renta Cars	6-2
Viajes European-Col. Adm. de Fincas	16-3

Viajes European	10	9	0	1	110	31	18
S'Aranjasa	10	8	0	2	92	41	16
Bar Quinramis	10	8	0	2	75	38	16
Jumbo Renta Cars	10	5	1	4	58	54	11
Bodega Salobrena	10	4	1	5	54	61	9
S.A.R.	10	2	0	8	32	78	4
Col. Ad. Fincas	10	2	0	8	26	114	4
Viajes Sidetours	10	1	0	9	35	66	2

Bar Guacamayo, van cinqués del Grup A.

Viajes Pelican, van quarts al Grup A i juguen els matins dels diumenges a n'Es Foguero.

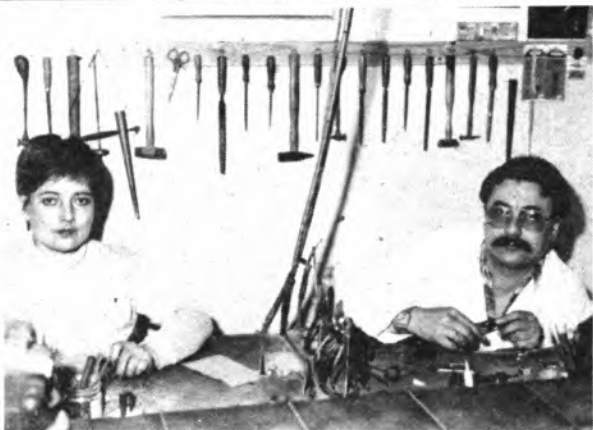

GASEOSA BONA PELS NINS
BONA PELS PADRINS

Tel. 260090
Carrer Llavotxim Verdaguer, 26
S'Arenal de Mallorca.

REPARTIDA PER GASEOSES MONTSERRAT, S. A.

TALLER DE JOIERIA
K.D. WEHDEN
Joies Noves-Reparacions-
Canvis de Models-Treballam el seu or vell
Feina a mà.
Carrer Amílcar, 9
S'ARENAL DE MALLORCA

Ca'n Verdera

CUINA MALLORQUINA GRAELLA-GRILL

LA MEVA DARRERA VOLUNTAT ES QUE ME MENGIN A CA'N VERDERA

Carrer Parcelas, 102
Les Meravelles de S'Arenal
Devant el Balneari 5
Obert només els vespres.

Servei a la carta, cada dia manco els dimarts.
Provi el nostre cabrit al forn, tostón de Segovia, ossobuco, etc., etc.
Buffets i tota classe de serveis a domicili.
Batejos, bodes, comunions, sopars i dinars de companyonia, celebracions, etc.
Son Garcia del Pinar
Coll d'En Rabassa.
Telf. 268661.

RESTAURANTE

Pequeño Mundo

TRAITEUR

Visita del President del Consell a n'Es Coll d'En Rabassa

El president Albertí va visitar les instal·lacions esportives del Club Parroquial des Coll d'En Rabassa aquesta setmana passada. Una visita ben cordial que els collers aprofitaren per demanar al president del Consell de Mallorca una biblioteca amb videoteca i, els doblers necessaris per tapar de taulada el polideportiu des Coll.

El president se mostra molt receptiu. Pareix que Es Coll tindrà ben prest en marxa aquestes millores per altra banda, ben necessaries.

Marratxí

Segueix la polèmica al carrer Sargent Provisional del Pla de Na Tesa

Texte i fotos:
Viçens Satre

El projecte que hauria de suposar una millora pel

carrer Sargent provisional, se troba amb l'oposició dels veïnats. Després de varies reunions informati-

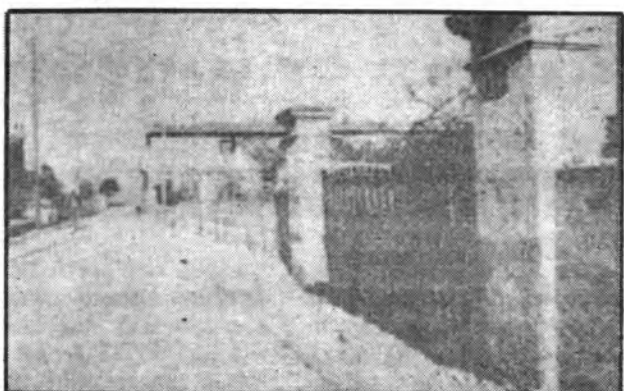
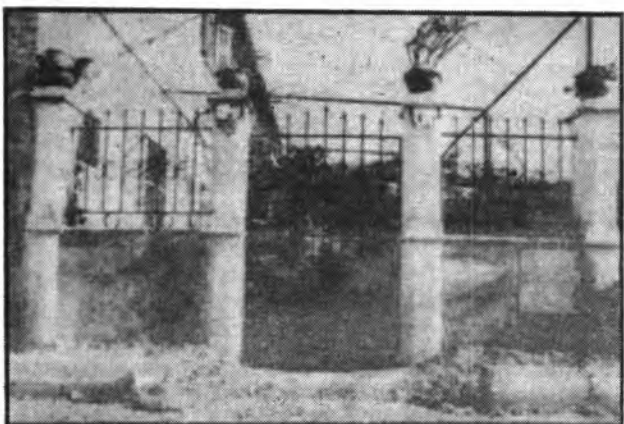
ves amb els representants de l'Ajuntament, que no han aconseguit reduir el problema, els veïnats perjudicats han presentat un escrit dirigit al batle, en el que puntualitzen les seves reclamacions i demanen solucions justes.

La seva protesta s'expressa en els notables perjudicis que l'excessiva alçada de la nova pavimentació ocasiona a les seves vivendes.

Particularment, expressa el comunicat, als números 7, 8, i 13 de l'esmenta-

car, l'altura dels "bordil·lons" dificulta l'entrada a les portasses o solars. Per altre part, se fa referència a la manca de servicis d'aigües pluvials a molts de llocs. Aquestes deficiències produeixen bassis als carrers de les cases, cosa que ha produït una plaga de mosquits.

Explican els afectats que, amb la dotació de voravies (Aceras), de dubtos servicis a causa de la seva poca amplada, el carrer s'ha vist privat de tota possibilitat d'aparcament.

JOSEP LLUÍS COSTA I DÍAZ
**ASSEGURANCES
GENERALS**
ARXIDUC LLUÍS SALVADOR, 5 ENTRE.
TEL. 207617
I TAMBÉ A S'ARENAL
CANONGE MATEU ROTGER, 25-2
TEL. 262869
DAMUNT BAR BRASILIA

ANUNCIOS CLASIFICADOS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.

Cada paraula, 10 pessetes.

Al carrer sitios de Girona, llogam pis, 1 cuarto, 1 sala, 1 bany, cuina gran. De 25 a 30 mil pessetes.

Primer pis, Joaquín Verdaguier, 3 cuartos, 2 terraces, cuina, menjador, bany. Amoblat. 30.000-32.000 pessetes.

Local (Top-Less), carrer Marineta, buit 500.000. Loguer 28.500. Complet 1.500.000.

Amengual - Administrador de Finques. Tranpassam els seus locals. Necessitam pisos, xalets, apartaments i estudis per llogar. Carrer de la Marineta, 7. Tel. 269250.

Es pi de Ses Rotes

Vicenç Satre

Jo record un cert dia, quan tots erem prop de 10 anys més joves, haver retallar d'un diari una fotografia i un peu que l'explicava. Mostrava un arbre solitari que conservava un niu d'àguila, com un redol més atapeït. El pi, emperò, quedava enmig de les dues rutes d'una autopista.

La història contava com davant les presions ciutadanes el niu era salvat de la destrucció.

Si pensau que les àguiles i les autopistes no conviuen gaire bé, tendreu el final de la història: l'àguila perdé. S'en anà per dignitat. De vegades, les bones intencions no basten, perquè l'acció i la presió dels homes sobre la vida natural acaba sempre justificada.

Un fet paral·lel dels que aquest escrit n'és una crònica anticipada en socceiran cada dia, per tot arreu.

Per sort, he pogut conèixer el protagonista d'una d'aquestes fetes, un protagonista malsortit: "es Pi de ses Rotes". En el seu brancam sols hi nien els teuladers que barrinen els péssols als veïnats, i els coloms missatgers hi troben talaia i repòs.

La història comença

el dia en que l'amo del solar, que deu esser l'amo de l'arbre, decideix de fer, ne estelles. En una rondalla per allots, sorgiria. En Robín Hodd, qui preservaria l'arbre mític i espantaria el llenyataire. Però aquí no passa lo mateix que contam als nins a les rondalles. No compte el romanticisme. Compte que des de tupar la dona fins tirar la merda pel balcó, en aquest país de vocació europea i sang Neanderthal, tothom proclama, a ca-seva, fer la seva real voluntat.

Com en aquelles cròniques anticipades de sentències de mort irremediabls, l'acabament d'aquest allegat, entre gratuït i desesperançat, serà la notícia darrera d'un arbre, la caiguda del pi més vell de Pòrtol. Qualsevol dia el pi batiat com es Pi de ses Rotes, jeurà a terra i serà el vaixell inextinguible dels allots de la barriada. L'endemà, fusta de embalatge. Tammateix que hi feia aquell arbre digne, entre els homes?

Els llocs que deixen els grans arbres mai no queden buits del tot. Queda el record topomòmic: Carrer dels Oms, Placeta des Pins, Font des Polls....

**A
Salvador Espriu**

"Però hem viscut per salvar-vos els mots,
per retornar-vos el nom a cada cosa...
Ara digueu: Ens mantindrem fidels
per sempre més al servei d'aquest poble".

La Junta Directiva de l'OBRA CULTURAL BALEAR, en nom de tots els seus afiliats, s'associa al condol dels pobles de parla catalana per la mort del poeta.

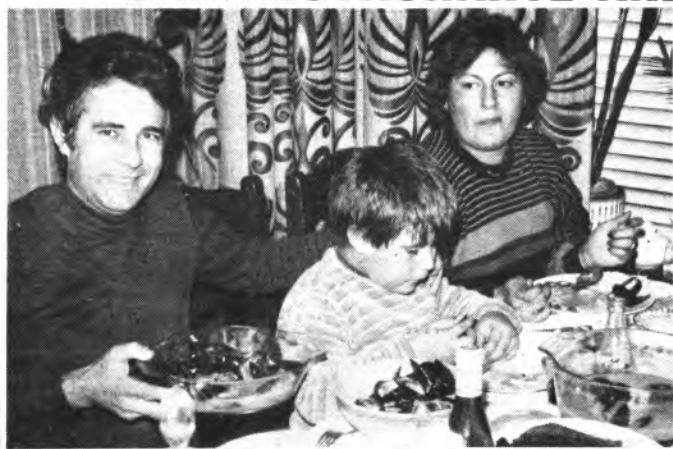

Els alevins de la Cafeteria S'Arenal foren els campions del torneig de futbollet jugat a Can Prunç aquests mesos passats. A les fotografies, moment de l'entrega de trofeus i una pose per a la nostra revista.

Una arròsada monumental hi va haver a Sa Casa Blanca amb motiu de la festa de l'amo de Can Pereta que té de nom Guillem. Arròs i ensaïmada per unes 200 persones.

BAR-RESTAURANTE ANDREU

GRUA, 6
TEL. 261073
CA'N
PASTILLA

Graphic Art S.A.

★ TIPOGRAFIA ★ OFFSET
★ DPT. FOTOGRAFIC

SANT CRISTOFOL, 116 TEL. 268964
S'ARENAL DE MALLORCA

Art i Joia

Relotgeria. Joieria. Argenteria. Objectes de regal.
Trofeus. Gravat. Preus de Fàbrica

Avda. del Cid, 82
☎ 41 99 65

SON FERRIOL

JOIERIA

RELOTGERIA

MARINA

CARRER SALUT, 21-TEL. 262415
S'ARENAL DE MALLORCA

USO Y ABUSO

Lloguer i venda de
pel·lícules.
Lo més nou i millor del
mercat.

Al fer-se soci, no exigim
el pagament a fons perdut
ni la compra de pel·lícula.
I... a més, si vol, ser-
vim a domicili. Dissabtes
horabaixa, obert.

CARRER DE VICENT
TOFINO, 14 COLL D'EN
RABASSA
TEL. 260048

N'Atur Sesma i
Gomila de
l'Escuderia Autoracing-
Andros de S'Arenal.
Se parlarà dell
aquest estiu per tot
Mallorca.

TALLERES LLUMS

ROTULOS

Tel. 265616

EL ARENAL

PM-4837-1

TALLERS LLUMS

Mecànica-Planxa-electricitat
Rètos a cotxes-comerços-façanes
Pintura al forn, única a S'Arenal.
Carrer de Sant Cristofol, 116. Tel. 265616.
S'Arenal de Mallorca.

RENAULT

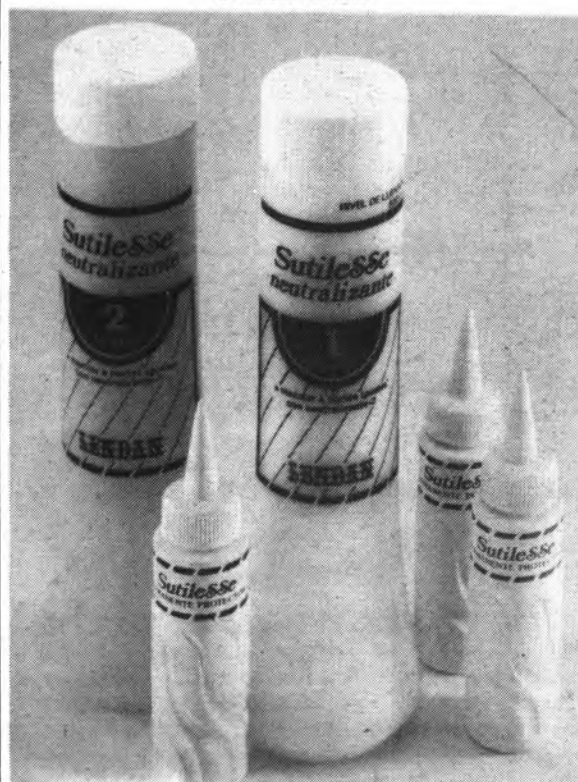
Josep Vallespir i Gost
Tallers Vallespir
Servici Oficial RENAULT

Venda i reparació de
tots els tipus de vehicles
de la marca RENAULT

Carrer Sant Joan de la Creu, 65
Telèfon 413867
SON FERRIOL

Sutilesse

Permanent protectora i suavitzant.
No sols moldetjar-los, sinó protegir-los
i suavitzar-los.

PERRUQUERIA RAMIS

Dissabtes horabaixa, obert.
Illes Pitihusses 15 baixos.
Segona Torre
Coll d'En Rabassa.

LENDAN

Calen foc al cotxe d'En Tomàs Garcies, regidor de l'Ajuntament de Lluçmajor

S'Arenal. (SM).— El cotxe, un Seat 131 PM-4364-T del regidor socialista de l'Ajuntament de Lluçmajor, Tomas Garcies fou cremat la matinada de dissabte passat quan estava aparcant davant el seu domicili, quedant totalment calcinat.

Paréix que els autors de l'atentat arrabassaren sense espanyar-la la lluna de darrera del vehicle, llavors regaren el cotxe amb benzina i hi calaren foc de manera que la flames prengueren rapidament.

El regidor se va despertar a causa de l'explosió i va sortir al carrer però no pogué apagar la flama des que estaven cremant el vehicle. Va acudir al retén de bombers que res pogueren fer, ja que del cotxe no quedaven mes que els ferros.

No cal dir que aquest succeís ha connotat l'opi-

nio pública de Lluçmajor ja que en Tomàs és persona coneguda i apreciada a la ciutat. Durant el primer consistori democràtic, fou tinent de batle, repetint en les darreres eleccions, encapçalant la candidatura del PSOE.

Un atentat més contra els polítics i intel·lectuals d'esquerra a la nostra comarca, recordem el suïcidat a les instal·lacions i al cotxe del director d'aquesta publicació no fa gaire temps, caldrà tenir els vehicles ben tancats dins les portasses, les cases assegurades amb un bon portam, els corrals amb parets altes i segures, si volem viure amb un mínim de seguretat.

Cosa per altre part, que ja fa temps que tenen els polítics i els intel·lectuals de dretes els quals a mes tenen els seus "goriles" i els seus cans policies.

Tomàs Garcies, víctima de l'atentat.

Son Goletes: Memòria Històrica d'un poble

A Manacor quan es imprescindible anomenar Son Coletes, encara es mira a un costat i s'altre per si algú escolta.

Tots coneixen el significat, però hi ha un tacit pacte de silenci al voltant del les circumstàncies de les víctimes i els botxins que varen convertir a Son Coletes en un símbol d'horror, sang, humiliació i afronta.

Hi ha qui sap el nombre aproximat, més de 900 republicans o simplement demòcrates assassinats durant els primers mesos de la guerra del 36, a Son Coletes, lloc triat pels feixistes per afusellar a companys de tots els pobles de

Mallorca.

La cel·lula comunista de Manacor per boca del responsable polític Joan Rossello i amb la presència de Josep Valero i Francesc Bosch del Secretariat del Partit dels Comunistes de Balears (PCB), va presentar davant els mitjans informatius a Manacor la iniciativa de col·locar una lapida a la pared del cementiri que avui s'aixeca a Son Coletes.

La nostra intenció es que tots els demòcrates, totes les persones que vulguin participar en tant merescut homenatge, ho puguin fer directament a la seu central del PCB Carrer

Sindicat, 74 de Ciutat o al compte corrent de la Caixa n.º 5068-31 (oficina 390) a qualsevol sucursal.

La col·locació de la placa que s'enmarcarà entre els actes commemoratius de la proclamació de la II República desitjam que es realitzi amb la participació de les organitzacions i persones que es sentin d'esquerra, de tots els antifeixistes, de tots els que desitgen expressar la seva condemna i rebuig al que va succeir a Son Coletes.

Secretariat del
PARTIT DELS
COMUNISTES DE
BALEARIS

Inauguració de la Llar d'Ancians

A dins tota gent hi ha bona, dolenta i pitjor, per definir una raó una na vull senyalar.

Sa noblesa ensenyà
Un moment que era precís,
una finca de "reprís"
a n'es poble regalà.

El gran Lluçmajor es trobava
mant d'una residència
dona de gran consciència
amb això ella pensava
perquè ella se trobava
amb molt trista soletat
va dir "feré aquest llegat"
a sa gent que ho suspirava.

Cas metge Aulet donà
una finca preciosa,
amb façana molt rumbosa
dins mateix ciutat està
a plaça podran anar
perquí hi està ben aprop
a sa història jo trob
que dignament hi cabrà.

Margalida Puigserver
i del darrer Amengual
el glosador Climent Garau
a n'això ho troba be
el bon cor que vosté te
pels vellets poder ajudar
que puguin tranquils estar
ja que ningú les vol be.

Es nom d'aquesta senyora
eternament reinara
als seus peus s hi posarà
tot l'any molt fresca corona
de roses i de mimosa
pel seu aroma escampar
d'ella se recordarà
sa gran obra piadosa.

Climent Garau
de Lluçmajor

Centre d'educació permanent
d'adults ECCA

Ràdio Popular de Palma de Mallorca

La Conselleria de Comerç i Indústria del Govern Balear, en col·laboració amb el Centre Estatal ECCA de Formació Permanent d'Adults, posarà novament en marxa a partir del proper 11 de Febrer, el curs "TECNiques COMERCIALS" dirigit fonamentalment al petit i mitjà comerciant. Aquesta important iniciativa pretén satisfer els desitjos de formació i actualització dels coneixements d'aquest ampli sector de la nostra economia. El curs "TECNiques COMERCIALS" comptarà amb una metodologia que faciliti el seu seguiment ja que, amb un material de suport imprès, el comerciant, a través de la ràdio i des de la seva pròpia casa, podrà seguir el curs, assistint setmanalment, si ho desitja a una reunió amb especialistes d'aquesta matèria.

La duració del curs és de 14 setmanes amb tres classes setmanals per mit-

jà de la ràdio, els dilluns, de 21 a 21.30 i els dimarts i dimecres de 20.30 a 21 hores a través de la freqüència modulada de Ràdio Popular de Mallorca, Menorca i Eivissa.

El contingut del curs comprèn els següents temes: el comerç, els seus problemes i perspectives, tècniques de vendes, compres, d'amagatzament, aspectes fiscals, d'administració comercial i fins a 20 temes més que venen desenvolupats en els 40 fascicles i el llibre de text "La actividad comercial", que són el material imprès bàsic que s'utilitza en l'esmentat curs.

La informació i matrícula del curs es farà a partir del dia 21 de gener, al centre ECCA de Ràdio Popular, C/. Seminari, 4 3.º, Palma. Amb el telèfon 223.797 ó 223.799 o també a la Conselleria de Comerç i Indústria, C/. Almudaina, 5 Palma. Tel. 226.047

Salvador Espriu

A Raimon, amb el meu agraït aplaudiment.
Homenatge a Salvat-Papasseit.

Ara digueu: "La finesta floreix,
arreu als camps hi ha vermell de roselles.
Amb nova faig comencem a segar
el blat madur i, amb ell, les males hermes."
Ah, joves llavis desclosos després
de la foscor, si sabieu com l'alba
ens ha trigat, com és llard d'esperar
un alçament de llum en la tenebra!
Però hem vingut per salvar-vos els mots,
per retornar-vos el nom de cada cosa,
perquè seguiu el recte camí
d'accés al ple domini de la terra.
Vàrem mtrar ben al lluny del desert,
devallàvem al fons del nostre somni.
Cisternes seques esdevenen cims
pujats per esglaons de lentes hores.
Ara digueu: "Nosaltres escoltem
les veus del vent per l'alta mar d'espigues."
Ara digueu: "Ens mantindrem fidels
per sempre més al servei d'aquest poble."

A Sant Jordi feren el Darrer Dia sense Rua a causa de la pluja. Representacions i festa.